

Bogár László: a LÉT a tét

2014 január 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A címben szereplő buta kis szójáték volt már a KISZ jelszava is a nyolcvanas évek elején, mostanában pedig a tömegpusztító fegyverként alkalmazott ValóVilág valóságshow beharangozó szlogenje; az utóbbi napokban azonban új jelentéstartalommal bővült – {...}

{...} mindez így összességében szépen jelzi, hogy milyen zavaros világot rajzol is ki számunkra a közép-európai beszédter.

A feltétel nélküli alapjövdelem fantázianeve lett a LÉT. Valójában ez a kérdéskör egy megoldhatatlanul zavaros tér. Sietek elrebotcsátani, nem arról van szó, hogy ne lennének jó szándékú és megfontolandó elemei a feltétel nélküli alapjövdelem kérdésének. Bár azért a kezdeményezők személye enyhén szólva sem túl sok jót ígér, hiszen éppen azokról van szó, akik ultraliberális politikusokként és közéleti személyiségekként sokat tettek annak a súlyos és problematikus helyzetnek a létrejöttéért, amelyet most – legyünk nagyon jóhiszeműek – jobbítani kívánnának. Döntő szerepük volt annak a verbális polgárháborúnak a kiobbantásában is, amelyik a magyar társadalom gondolkodását ma is meghatározza, és már szinte lehetetlenné teszi minden fontos kérdés emberséges megvitatását. Így a feltétel nélküli alapjövdelem problémájának tisztázása is reménytelennek látszik, de néhány mozzanatán talán mégis érdemes eltöprengeni.

Sokakban egyébként azért vált ki reflexszerűen megütközést a terv, mert úgy vélik, hogy mindenkinek dolgoznia kell, hisz munkaalapú társadalomban élünk. Hazánk már kevesebb mint tízmillió népességének nagyobbik része azonban nem dolgozik és mégis jövdelemhez jut. Ezt azért fontos tudatosítani, mert az „aki nem dolgozik, ne is egyék” (bibliai forrású) népi bölcsesség logikája ma már aligha értelmezhető eredeti formájában. Még az aktív keresők száma is csak most érte el 1993 óta elször a négy milliót, de valójában azok, akik a hétköznapi fogalmaink szerint állandó, napi nyolcórás munkahellyel rendelkeznek, legfeljebb hárommillióan lehetnek. Tehát valójában a mai rendszerben is az emberek döntő többsége (hatvan–hetven százalék) munka nélkül jut jövdelemhez. Elgondolkodtató az is, hogy a nettó munkabérek aránya az összes jövdelmen belül legfeljebb huszonkét százalékot tesz ki. Gyakorlatiasan leegyszerűsítve úgy is felfoghatnánk, hogy valójában csupán arról volna szó, hogy az eddig sokszor valóban meglehetősen bonyolult bürokratikus procedúrához kötött feltételek helyett alanyi jogon, de lényegében ugyanazok és nagyjából ugyanannyi jövdelemhez jutnának. Természetesen nem vagy legalábbis nem csak erről van szó! Hanem a nyugatias modernitás, magyarul a kapitalizmus

legalapvetőbb ellentmondásáról is. Arról, hogy amit gazdaságnak hiszünk, az csak egy jelentéktelen mutatónyosbódé, amit azért üzemeltetnek a világot uraló erők, hogy ezzel eltereljék a figyelmet a lényegről. Arról, ami abban áll, hogy a „láthatóságok” piacgazdasága alatt és felett két hatalmas, „láthatatlan” birodalom terül el, és mivel ezek az igazi főszereplők, így őket kell nem létezőként feltüntetni.

A látható piacgazdaság alatt a családok, a kis emberi közösségek szolidaritásra, együttérzésre, segítőkész önzetlenségre épülnek, az életet mindig újratermelő rétege húzódik meg. Valójában minden emberi érték (legyen az anyagi, fizikai, lelki, erkölcsi, szellemi érték) csakis és kizárólag itt jön létre, és ezért nem szabad létezőnek feltételezni. A látható piacgazdaság felett viszont a globális tőkének az önzésre és a mértéktelen hatalomkoncentrációra épülnek, a létet nem újratermelő, hanem ellenkezőleg, a létet felélő struktúrája található. Természetesen szintén láthatatlanul.

A globális kapitalizmus legmélyebb titka éppen ez a hármas szerkezet. Ezért kell agyonhallgatni, összeesküvés-elméletként vagy gyűlöletbeszédként megbélyegezni mindent, ami egyáltalán utalni merészelne erre. A láthatóságok, azaz az ócska és üres látványosságok piacgazdasága, mint mutatónyosbódé, csak arra szolgál paravánként, hogy elfedje ezt a tabuként kezelt lényegét. Mint ahogy az uralkodó közgazdaságtan, mint ócska és hazug magyarázó ideológia, szintén csak arra szolgál, hogy az őt anyagilag fenntartó globális tőke érdekében fenntartsa azt a hamis látszatot, hogy kizárólag ez a piacgazdasági szint az, amit gazdaságnak nevezhetünk, más nem is létezik. A paravánszerep mellett pedig van egy másik funkciója is ennek a látható piacgazdaságnak, mivel ez az ütközőzóna, így némi csillapítószerepet is játszik. A léte egyúttal azt is jelenti, hogy a létet felélő globalitás nem közvetlenül mar bele az emberi közösségekbe. Ám az utóbbi évek egyre hisztérikusabb válságai azt igazolják, hogy a globális hatalom urainak egyre kevésbé érdeke a pufferezóna létezése. Sőt, mintha örömeiket is lenék abban, hogy minden tompítás nélkül, közvetlenül foszthatják ki azt a dimenziót, amelyben az élet újratermelődik. És ennek a brutalitásnak a végzetes következményeit most már naponta tapasztalhatjuk a hétköznapi élet szinte minden jelenségében.

Az emberi világ és minden egyes ember ennek a hatalomnak a számára csupán „nyersanyaglelőhely” és „hulladéklerakó”. Az ultraliberális tábor kényes ízlésű képviselőit most már talán valóban aggodalommal tölti el mindez, és még az sem zárható ki, hogy talán lenne bennük készség ennek a pusztító folyamatnak a korrekciójára. Ehhez a feltétel nélküli alapjövedelem és az ehhez hasonló lépések már nevetségesen és szánalmasan elégtelenek. A társadalom alsó egyharmadának menthetetlen szétrohadása az ő történelmi bűnük, és a megoldás, ha van egyáltalán, csak az egész világszerveződési mód radikális átalakítása lehetne.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
